

Nr. 44

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

23 maart 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 44

Dinsdag 23 maart 1999

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de benaming van het Vlaams Parlement bij de verkiezingen van 13 juni 1999	1
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de kosten voor de uitgave van een boek over socialewoningbouw	2
Actuele vraag van de heer Jacques Devolder tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de eventuele invloed van opbrengsten uit benefietacties op de OCMW-tegemoetkoming voor ziekenhuiskosten	3
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de dijkophogingswerken in de Demer- en Netevallei	4
Motie van orde	
Sprekers : de heren Johan De Roo, Chris Vandenbroeke, Jacques Timmermans en minister Leo Peeters	
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.31 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Ward Beysen, Georges Cardoen, Herman De Loor, Filip Dewinter : buitenslands ;

Leo Cannaerts : ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijziging onder de plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Dames en heren, voor de CVP-fractie is in de Commissie voor Mediabeleid de heer Eddy Schuermans als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Mark Van der Poorten.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)**Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de benaming van het Vlaams Parlement bij de verkiezingen van 13 juni 1999**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de benaming van het Vlaams Parlement bij de verkiezingen van 13 juni 1999.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vorige week heb ik een vraag gesteld over het taalgebruik bij de verkiezingen van 13 juni 1999. Onmiddellijk nadien hebben we in onze fractie besloten een bijkomende vraag te stellen over de benaming van het Vlaams Parlement bij de verkiezingen. Dit probleem is reeds herhaaldelijk besproken. Herhaaldelijk is gevraagd om de benaming 'Vlaams Parlement' en niet 'Vlaamse Raad' te gebruiken. In dit parlement is terzake trouwens een decreet goedgekeurd.

Eind oktober 1998 is daarover aan de federale minister van Binnenlandse Zaken een vraag gesteld. De minister heeft toen geantwoord dat de benaming 'het Vlaams Parlement' zou zijn en dat dat geen enkel juridisch probleem zou opleveren. Mijnheer de minister, toen we u vorige week onze vraag voorlegden, wisten we nog niet dat vorige zaterdag de richtlijnen voor de verkiezingen van 'de Vlaamse Raad' in het Belgisch Staatsblad zijn verschenen. We stellen ons daar vragen bij. Gaat het nu om verkiezingen voor het Vlaams Parlement of voor de Vlaamse Raad ? Wat is het engagement van de federale minister van Binnenlandse Zaken eigenlijk waard ? En wat is de betekenis van ons decreet over de organisatie van de verkiezingen ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we hebben vorige week inderdaad over dit probleem gediscussieerd. Uiteindelijk zijn de richtlijnen voor de kiesverrichtingen een bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Ik kan dus enkel verwijzen naar wat hij vroeger reeds heeft gezegd, in antwoord op een vraag of interpellatie van volksvertegenwoordiger Van de Castele. Hij zei toen dat hij de administratie zou opdragen om bij de kiesverrichtingen de term 'Vlaams Parlement' te gebruiken.

Ik heb mijn positieve reactie op uw vraag ook aan hem overgemaakt. Ik heb hem gezegd dat we voorstander zijn van het gebruik van de term 'Vlaams Parlement'. Er schijnt wel een juridisch probleem te zijn. De Grondwet spreekt van 'de raden'. De minister is bereid om in de instructies te spreken van 'parlement'. Maar dat zou enorme risico's creëren, en de geldigheid van de verkiezingen in het gedrang kunnen brengen. Deze zaak moet op het federale niveau worden uitgeklaard. Ik steun alleszins de vraag van dit parlement om de bena-

Peeters

ming 'Vlaams Parlement' te gebruiken bij de kiesverrichtingen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik merk wel op dat de federale minister van Binnenlandse Zaken in oktober 1998 heeft gezegd : 'dat belet niet dat ik zal toezien op een juridisch sluitende regeling, en ik geloof niet echt dat er een nietigheidsrisico is.' Verder heb ik vragen over wie het toekomt om de verkiezingen van het Vlaams Parlement te organiseren. Uiteindelijk behoort het tot de constitutieve autonomie van deze assemblee om zelf zijn verkiezingen te organiseren. Ik heb de indruk dat het akkoord tussen de Vlaamse regering en de federale regering om ze samen te organiseren, er de facto toe heeft geleid dat de federale regering er haar hand heeft opgelegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de kosten voor de uitgave van een boek over socialewoningbouw

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de kosten voor de uitgave van een boek over socialewoningbouw.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, enkele weken geleden heb ik de minister-president reeds ondervraagd over de kostprijs van de campagne die net vóór de sperperiode een maand lang is gevoerd om de Vlaamse overheid bekend te maken bij de bevolking. Die heeft 227 miljoen frank gekost. Net vóór de sperperiode begon, zijn ook een aantal regeringsspotjes uitgezonden. Het nut van deze spots was me niet altijd even duidelijk. De kostprijs ervan is me onbekend.

Gisteren ontvingen alle volksvertegenwoordigers uw boek 'Huis-zoeking', mijnheer de minister. Het gaat om een kijkboek over socialewoningbouw. Dat boek is aangeboden 'door Leo Peeters'. Ik moet erkennen dat het om een prachtig boek gaat. Het is een degelijk, goed geïllustreerd werk. Aanvankelijk was ik erg verrast te vernemen dat u ons dat boek in de sperperiode op eigen kosten hebt aangeboden. Ik was verrast, tot ik merkte dat het om een uitgave van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap handelt.

Dit boek wordt eigenlijk aangeboden op kosten van de belastingbetaler, en ik herhaal : in de sperperiode. Ik zou daarom willen weten hoeveel exemplaren van dit boek zijn gedrukt, en wat de totale kostprijs is van dit initiatief.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, u weet dat we erg veel investeren in de socialewoningbouw. U weet ook dat de commissie de bedoeling heeft om het imago van de socialewoningbouw te verbeteren. In dat verband hebben we besloten om dit boek aan te bieden. Het vestigt de aandacht op de architectuur van de socialewoningbouw en op nieuwe projecten die de leefbaarheid moeten verbeteren.

We werken hier al sinds 1997 aan, in samenspraak met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds. Het boek is uitgegeven in februari 1999. Het werd voorgesteld op een studiedag over sociale huisvesting. Dat alles gebeurde dus vóór de sperperiode inging. U kunt me er moeilijk van verdenken hiermee volksvertegenwoordigers te willen overtuigen om voor mij te stemmen. Wel is het de bedoeling om de gemeentebesturen, de socialehuisvestingsmaatschappijen en de beleidsmakers te informeren dat er inzake sociale huisvesting vele goede projecten worden gerealiseerd. Daar heeft de sector echt wel nood aan. Het is ook de enige bedoeling.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, de wetgeving op de uitgaven voor verkiezingsverrichtingen beschouwt ook publicaties die worden gedrukt vóór de sperperiode maar pas daarna worden verspreid, als verkiezingsuitgaven. Ik weet dat de Vlaamse regering de bevoegdheid van de controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven niet erkent. Hoe dan ook zal dit dossier daar worden besproken.

Ik heb er niets op tegen dat de Vlaamse regering initiatieven neemt om haar bevoegdheden uit te

Van Nieuwenhuysen

leggen aan de bevolking. Ik heb er evenmin iets op tegen dat men probeert om het imago van de socia-lewoningbouw te verbeteren. Ik heb er echter wel iets op tegen dat dit toevallig allemaal enkele maanden vóór de verkiezingen gebeurt, of dat nu vóór of na de sperperiode is. Ik vind het onaanvaardbaar dat op dit ogenblik dergelijke luxueuze publicaties worden verspreid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Devolder tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de eventuele invloed van opbrengsten uit benefietacties op de OCMW-tegemoetkoming voor ziekenhuiskosten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Devolder tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de eventuele invloed van opbrengsten uit benefietacties op de OCMW-tegemoetkoming voor ziekenhuiskosten.

De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verheugt me dat Vlaanderen zich solidair opstelt tegenover gezinnen die worden geconfronteerd met bepaalde onvoorziene omstandigheden en niet in staat zijn daar financieel op te reageren. Anderzijds kan de overheid op bepaalde noden nog steeds niet onmiddellijk inspelen, via het Riziv noch het OCMW. Bovendien blijkt dat bepaalde OCMW's in geval van benefietacties voor bijvoorbeeld de terugbetaling van geneesmiddelen tegen kanker of de huidziekte 'epidermolysisch bulosa' overwegen hun tegemoetkoming in de hospitalisatiekosten terug te vorderen. Mijn vraag is geïnspireerd op een concreet geval, maar er zijn in Vlaanderen nog heel wat soortgelijke gevallen. Is zoiets mogelijk ?

In dergelijke situaties blijft in de eerste plaats het Riziv, meer bepaald het Bijzonder Fonds voor Solidariteit, in gebreke. Bovendien is het onverantwoord dat een OCMW voor de kosten moet opdraaien omdat een overheidsinstelling haar verplichting niet of te laat nakomt.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : De heer Devolder stelt terecht een kritische vraag bij de wijze waarop sommige OCMW's de wet op het bestaansminimum en de regelgeving op de al of niet aanvullende maatschappelijke dienstverlening interpreteren. De wet op het bestaansminimum bepaalt onder welke voorwaarden een bestaansminimum kan worden uitgekeerd. Wanneer blijkt dat dit bestaansminimum niet volstaat, kan het OCMW bijkomende financiële steun verlenen.

Wanneer een persoon echter giften ontvangt die niet afkomstig zijn van personen met wie hij samenwoont of die tegenover hem een onderhoudsplicht hebben, dan mogen deze niet mee worden verrekend. Dat lijkt me heel duidelijk. De omzendbrief van 15 mei 1995 is op dit punt ondubbelzinnig. Hij is niets meer dan een explicitering van artikel 5, paragraaf 2, punt d van de wet van 7 augustus 1974. Benefietopbrengsten of giften uit benefietopbrengsten ten gunste van iemand mogen ook niet worden meegerekend om niet te moeten tussenkomen als het gaat om al dan niet aanvullende maatschappelijke dienstverlening.

Zoals u aanhaalt, schiet het federale niveau inderdaad weleens tekort door niet uit te betalen of laat-tijdig uit te betalen. Het mag hoe dan ook in deze pijnlijke omstandigheden geen excuus zijn opdat OCMW's zouden recupereren wat vrijwillige en caritatieve doelstellingen realiseren. Naar aanleiding van een concreet en pijnlijk geval van een kindje in Zedelgem schortte het OCMW op een bepaald ogenblik zijn aanvullende bijdrage van 500 frank per dag op omdat een biljartclub aan benefiet deed. Dat kan niet. We moeten ruimte laten voor deze benefietinspanningen van mensen. De OCMW's moeten hun volle verantwoordelijkheid blijven opnemen. Ik reken erop dat ook de federale overheid haar werk op een correcte manier doet.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. In verband met het concreet geval dat u aanhaalt, heb ik in mijn hoedanigheid van gemeenschapssenator vorige week de federale minister van Sociale Zaken geïnterpelleerd. Het is ongehoord dat een federale instelling die reeds meer dan een jaar op de hoogte is van het dossier, durft te beweren dat het de plaatselijke instanties zijn die in gebreke zijn gebleven. Ik heb de federale minister daar zelfs volledig over ingelicht.

Devolder

Daar is nog een ander belangrijk financieel aspect aan verbonden. Als deze inkomsten moeten dienen voor bestaansuitkeringen aan de betrokken familie, duidt dat er ook op dat de federale overheid, die voor 50 percent verantwoordelijk is voor dat bestaansminimum, kosten afwentelt op de Vlaamse Gemeenschap die we niet zouden mogen aanvaarden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de dijkophogingswerken in de Demer- en Netevallei

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de dijkophogingswerken in de Demer- en Netevallei.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren was het Wereldwaterdag. Het is belangrijk dat we tot een geïntegreerd waterbeleid komen in Vlaanderen en dat er overleg wordt gepleegd tussen de verschillende diensten die met water bezig zijn, zoals de AWZ en Aminoal.

Blijkbaar loopt het daar nog altijd mis. De AWZ is nog volop bezig met de ophogingswerken van de dijken in de Demervallei. Ze legt ook toevoeringen aan, verhardt zandwegen en bouwt depots voor bouwmaterialen midden in graslanden die vallen onder vogelrichtlijngebieden.

Het is opmerkelijk dat dit alles gebeurt zonder de nodige bouwvergunningen. Dat is een probleem. Men is zich daar blijkbaar ook van bewust, want bij de administratie circuleert een interne nota waarin de problemen worden opgesomd en waarin wordt aangestuurd op regularisatie.

Ik heb mijn licht ook eens opgestoken bij de mensen van de Netevallei. Het probleem is daar iets minder acuut. Men heeft blijkbaar toch enige le-

ring getrokken na de vorige tussenkomsten van de minister. Ook daar kampt men nog met een reeks overtredingen uit het verleden die manifest ingaan tegen de dienstorder die ooit ter interpretatie van het dijkendecreet werd verspreid. Men moet nog nagaan hoe een aantal dingen kunnen worden geregulariseerd.

Mijnheer de minister, zult u de werken stilleggen die in de Demervallei zonder vergunning worden uitgevoerd ? Het gaat immers om meer dan alleen maar het uitvoeren van 'dringende of noodzakelijke werken' volgens de strikte interpretatie van het dijkendecreet, bijvoorbeeld om het ophogen van dijken.

Ten tweede, wat zijn uw plannen met de aangevraagde regularisaties, zowel voor de Demer- als voor de Netevallei ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de nota waarop de heer Malcorps doelt, werd opgesteld in opdracht van de heer Desmyter, secretaris-generaal, die de zaken moet coördineren. Zowel voor het Nete- als het Demerbekken bestaat de duidelijke opdracht dat de werken moeten worden uitgevoerd volgens de consensus in de bekkencomités. Ik wil benadrukken dat het hier gaat om dringende werken in het kader van de veiligheid. Mochten er zaken fout zijn gelopen of werken zijn uitgevoerd in strijd met het dijkendecreet, dan moeten deze worden hersteld, rekening houdend met de vernieuwde visie en beheersaanpak terzake.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, ik heb hier een nota van de juridische dienst aan Aminoal, waarin ondubbelzinnig wordt verklaard dat volgens zijn interpretatie van het dijkendecreet en de dienstorder LI 97/28, er wel degelijk een bouwvergunning moet worden aangevraagd voor dit soort werken. Er bestaat inderdaad een uitzonderingsregeling van het dijkendecreet voor dringende werken als er gevaar dreigt en dijken op het punt staan door te breken. Men kan zich daar echter niet op blijven beroepen om geen bouwvergunning en vooral geen MER aan te vragen, zeker als het gaat om werken die bijvoorbeeld plaatsvinden in een vogelrichtlijngebied. Overigens, de natuurreervaten zullen hierover een klacht indienen, ook bij de Europese Commissie.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Malcorps, als men een vergunning nodig heeft, moet men die aanvragen. Maar laten we de zaken niet verwarren : de dringende instandhoudingswerken in het kader van de veiligheid moeten kunnen plaatsvinden. Als er sprake is van vergunningsplichtige zaken waarvoor geen vergunning werd aangevraagd, dan moet er worden opgetreden. En dan zijn de zaken niet onherroepelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer De Roo bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Vaerenbergh stelde daarnet reeds een vraag over de kiesverrichtingen en de -wetgeving die in de loop van de voorbije dagen werd gepubliceerd. We hebben inderdaad vastgesteld dat deze wetgeving nog steeds de benaming 'Vlaamse Raad' gebruikt in plaats van 'Vlaams Parlement'. Bij heel wat mensen zal dit aanleiding geven tot verwarring. Het zal eveneens de benaming 'Vlaams Parlement' terug op de helling zetten.

Op 2 april 1996 hebben we in het Vlaams Parlement terzake een voorstel van bijzonder decreet goedgekeurd, nadat een resolutie terzake unaniem was goedgekeurd. Over de fractiegrenzen heen hebben een aantal gemeenschapssenatoren het initiatief genomen om artikel 120 van de Grondwet te wijzigen. Dat voorstel werd reeds twee jaar geleden ingediend.

Ik stel voor dat het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement een initiatief ontwikkelt, liefst met de steun van alle fracties. Zo kan naamsverwarring worden vermeden, iets waar we allen belang bij hebben, en zullen we de benaming Vlaams Parlement kunnen gebruiken bij de verkiezingen. Niemand in dit parlement is daar een tegenstander van, integendeel : in alle documenten gebruiken we de benaming 'Vlaams Parlement'. Het komt er alleen op aan dat artikel 120 van de Grondwet wordt gewijzigd, zodat men ook daar kan spreken van Vlaams Parlement.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de heer De Roo. De Vlaamse gemeenschapssenatoren hebben dit ingediend in de Senaat. Dit hoefde eigenlijk niet – zo werd gezegd – want de minister van Binnenlandse Zaken zou deze zaak regelen.

Ik wens er ook op te wijzen dat ik een zestal weken geleden in dit parlement aan minister Peeters heb gevraagd of dit probleem werd verholpen. Ik kreeg toen een bijzonder geruststellend antwoord. Hij zei dat alles was geregeld. Nu blijkt echter dat de stukken ondertussen zijn gedrukt, en dat we toch naar de verkiezingen gaan onder het etiket 'Vlaamse Raad'. Bij hoogdringendheid vragen we dan ook een rechtzetting.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat het Uitgebreid Bureau nog deze week over deze zaak vergadert. Momenteel worden immers alle voorbereidingen getroffen voor de kiesverrichtingen. We dringen er echt wel op aan om zo snel mogelijk een initiatief te nemen. Ik denk niet dat er aan Vlaamse kant een probleem is : noch hier, noch in de Kamer, noch in de Senaat. Het komt er alleen op neer dat men in de geest van de constitutieve autonomie zou toestaan dat deze zaak duidelijk wordt geregeld, teneinde elke dubbelzinnigheid weg te nemen.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij deze vraag. Gelet op de hoogdringendheid ervan, denk ik bovendien dat het misschien wel gewenst is dat men deze zaak ook al aankaart via interministerieel overleg in het Overlegcomité.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Ik kan u zeggen dat we daar al verschillende keren hebben aangedrongen op die aanpassing. Ik heb er daarnet al op gewezen dat ik ook bij de vraag van de heer Van Vaerenbergh destijds heb verwezen naar het antwoord van de federale minister. Die zei dat hij de instructie zou geven aan de administratie om de term 'parlement' te gebruiken. Op dat moment heb ik ook zelf gereageerd. Ik heb deze aangelegenheid nogmaals onder de aandacht gebracht van de federale minis-

Peeters

ter. Ik heb dus nogmaals aangedrongen op de term 'parlement'.

We moeten uiteraard rekening houden met de federale wetgeving. Daarin staat nog altijd het woord 'raad'. Wie bezwaar zou willen indienen, zou daarvoor ook gelijk kunnen krijgen. Dit impliceert dat men dus ook op het federale niveau een aanpassing moet verkrijgen om dit risico weg te nemen. Dit moet bijgevolg ook binnen de federale wetgeving worden geregeld. Dit neemt natuurlijk niet weg dat ik me wil aansluiten bij om het even welk initiatief dat hier zou worden genomen.

De voorzitter : Ik zal hierover overleg plegen met parlamentsvoorzitter De Batselier. Dan zullen we met alle fracties samen nagaan hoe we het best in samenwerking met de regering tot een oplossing kunnen komen.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 30 maart 1999 om 14 uur en op woensdag 31 maart 1999 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.02 uur.*
